

Bir Cisim Yaklaşıyor

– ösquee · 10 Temmuz 2012

Bakışların tam üzerinizde olduğu anlarda, gözbebeklerinizin çok uzaklarda olduğunu farkettiğiniz zamanlar olmuştur illa. Siz başka başka alemlerde, belki hiç gitmediğiniz, belki de her gün mutlaka uğradığınız diyarlarda, türlü türlü gezintiye çıkmışken, sert bir cisim inmiştir kafanıza...! Öyle yerler ki oralar ; kime ne arzu ederseler verirler orada. Benim çok zaman iki dakika diye girip saatlerce hatta bazen günlerce geri dönemediğim yerler var mesela. ' Allah Allah ' demeyin öyle hemen, dinleyin bakalım bir, ne anlatıyor dertli kalem. Hani hepimiz ' hayat denen bu yolda, yürürken adım adım ' yorulduğumuz ve fırsatını bulduğumuz bir anda atıveririz ya kendimizi koltuğa ya da yatağa bir hışımla...Sonra kimimiz tavana dikeriz gözlerimizi kendimizle hesaplaşır gibi, kimimiz pencereye dikeriz ya gözlerimizi birilerini bekler gibi, kimimizde odanın herhangi bir yerine salıverir ya düşlerini boşluğa bırakır gibi kendini... O anlarda biri uzandığı yerden gider sevdiğinin, hasretini çektiğinin, burnunda tütenin, ardı ardına sigara yaktranın, ciğerlerini bile dolduranın yanına ! Biri sır kapısı gibi açar tüm kapılarını pişmanlıklarına, kimseye anlatamadıklarına, dilinin ucuna gelip geri giden, kalbini sıkıştıran ne varsa yaşadıklarına, isyanlarına, yalnızlığına, yüzleşemediklerine koşar bir anda... Belki acılar içinde kıvrılır, her düşündüğünün içinde yarattığı sancılar sancıları doğururken, belki simsiyaha dönüşen hayalleri bile yeşertir gönlündeki pembe çiçekleri, hayalindeki pembeliğin esareti ile...Huzurun zirvesindeyken o kısa anlarda, dalıp gidişlerde, acısıyla, tatlısıyla yaşarken herşeyi içten içe, bozarlar huzurunuzu birden bire ! Kimi zaman bir anneden gelen terliktir bu cisim ' kalksana ne yatıyorsun öyle malak gibi ' diyerekten. Kimi zaman da bir babadır kapı ziline asılarak sizi taaa nerelerden koparan. Bazen arkadaşınızın zorla dışarı çıkarmak için yalvarış sözleri, çekiştirmeler hatta gitmemekte direndiğinizde hüznü yüzler, küsen kalpler. Bazense minik bir eldir ' ablaaaa/abiiiiii , çişim geldi ' diye gerçek dünyaya döndüren sizi :) Hayatın acımasız kabiliyetidir iki dakikalık huzuru bile bozmak ! Bizlerinse en büyük zaafıdır, çaresizliğidir, huzurumuzu bozmak için aracı ettikleri ! Öyle değerliler ki kendileri, iki dakikalık huzurumuz yıkılmış, hayaller yerle bir olmuş hiç önemli değil... Zaten bizler hiç doyasya yaşamadık ki huzuru, alışık değiliz bir kere, kaçırılmazsa huzurumuz, asıl o zaman huzursuz oluruz ! :) Huzurumuzu kaçırın huzursuzlukların, huzur dolu olması dileklerle...!